

SANTAMÒNICA

TRETS

Núria Güell
Mesures de desajust

12.05-05.07.2015

Cicle:
Trets enmig del concert
De la distància correcta
a la proximitat

Núria Güell
Mesures de desajust
Del 12 de maig
al 5 de juliol del 2015

TEMPORARY ART, S.A.

pública de Panamá

res de la República de Panamá, según Escritura
e la Notaría Décima del Circuito de Panamá,
ropelicula (Mercantil) en la Ficha 835975,
día 11 de Junio de 2014.

AUTORIZADO

ARES (US\$10,000.00), moneda de curso legal de
100) ACCIONES COMUNES de un valor
S (US\$100.00) cada una.

de Acciones

_____ es
_____ (____ 50 ____) acciones
0.00) cada una, totalmente pagadas y liberadas. Cada acción tiene

las estipulaciones contenidas en el Pacto Social y en los Estatutos

---VEINTICUATRO --- (____ 24 ____) días del mes

Secretario o Tesorero

«L'art no és polític pels missatges i els sentiments que transmet sobre l'ordre del món. No és polític tampoc per la manera com representa les estructures de la societat, els conflictes o les identitats dels grups socials. És polític en virtut de la distància que pren amb relació a aquestes funcions».

Jacques Rancière

Trets enmig del concert. De la *distància correcta*¹ a la *proximitat*² és un programa d'exposicions al voltant del treball de sis artistes que cerquen generar una mirada crítica sobre la realitat que els envolta i reduir la distància entre ells mateixos i les qüestions que plantegen en els respectius projectes per entrar en escena i, d'una manera o altra, prendre posició mitjançant la seva implicació.

El títol del cicle parafraseja l'exabrupte d'Stendhal: «La política d'un llibre és com un tret enmig d'un concert». Les històries narrades a les seves novel·les tenien com a teló de fons descripcions i anàlisis de la societat i la política franceses que els eren contemporànies, però sobretot eren un pretext per, des de la literatura, problematitzar la realitat, violentar-la, encloure-s'hi i oposar-hi resistència. ***Trets enmig del concert***, ofenosos però difícils de desatendre, pretén

1 «La crítica és una qüestió de distància correcta» a Walter Benjamin, *Calle de dirección única*, Madrid, Abada, 2011. 2 «Si les coses se'ns han apropiat tant fins a arribar a cremar-nos, haurà de sorgir una crítica que expressi aquesta cremada. No és tant un assumpte de distància correcta com de proximitat correcta. L'èxit de la paraula *implicació* creix sobre aquest sòl» a Peter Sloterdijk, *Crítica de la razón cínica*, Madrid, Siruela, 2003.

posar en relleu la responsabilitat de les pràctiques artístiques i culturals de treballar amb la contemporaneïtat, ja no des de la distància crítica que proposava Adorno, sinó des de la proximitat. Tractar la realitat i implicar-s'hi en el sentit que Marina Garcés dóna a aquestes paraules: *tracte* i *implicació* en una doble direcció, cap a allò real per prendre la paraula i cap a un mateix per deixar-se afectar.

Des de fa uns quants anys assistim a la implementació d'un nou paradigma d'emergència política que té l'objectiu de fer front al complex sistema de poders interdependents i invisibles que imperen en la nostra societat actual (financers, polítics, de la informació). Poders que, precisament a causa de la seva no-manifestació, se'ns presenten com a incommensurables, incontrolables i difícils de combatre. Però «el domini anònim no és necessàriament un des-govern – diu Hannah Arendt –; de fet, pot ser que es converteixi, en determinades circumstàncies, en una de les versions més cruels i tiràniques del poder de l'amo». Justament per reaccionar davant d'aquest fet han proliferat i s'imposen cada vegada més associacions, grups i plataformes que tenen com a finalitat la promoció d'una nova cultura de les possibilitats col·lectives per protegir i gestionar el *procomú* natural, social i cultural. Des de l'activisme ciutadà treballen en defensa d'allò que els és comú, que sense pertànyer a ningú, és patrimoni material i immaterial de tots i cadascun de nosaltres. De fet, Rancière situa l'inici de la política en aquest punt, «quan uns éssers destinats a habitar en l'espai invisible del treball que no deixa temps per fer una altra cosa es prenen el temps que no tenen per declarar-se participants d'un món comú». Davant d'aquest nou corrent d'implicació ciutadana, ***Trets enmig del concert*** es pregunta quin és el compromís dels artistes amb els mitjans que la seva pràctica els posa a l'abast. De quina manera *tracten* la realitat que els concerneix. Com *s'hi impliquen*. Fins a quin punt les seves accions desborden el fet artístic i n'eixamplen els límits. • CRISTIAN AÑÓ, CÈLIA DEL DIEGO I JORDI RIBAS

«Mesures de desajust» és una exposició de Núria Güell que presenta diversos projectes en els quals l'artista estudia minuciosament els aparells de govern del sistema de finances públiques i privades, n'identifica les fissures des d'on infiltrar-s'hi i aprofita l'empara simbòlica i econòmica de la institució art per desenvolupar propostes d'activisme creatiu que desbordin el fet artístic i reverteixin en benefici de la societat.

El títol de la mostra es posiciona en contra de les mesures d'ajust econòmic que el govern espanyol imposa a la població amb l'objectiu de pagar el deute públic de l'estat. El col·lapse del sistema financer, que s'inicià l'any 2008 amb l'esclat de la bombolla immobiliària, conduí l'estat espanyol a sol·licitar un rescat econòmic a la Unió Europea quatre anys més tard: 100.000 milions d'euros que s'invertiren en la seva globalitat a recapitalitzar determinades entitats bancàries en risc de fallida. Aquesta operació de rescat bancari, que implica la utilització de recursos públics i transforma el deute privat en deute públic, ha ocasionat que la població esdevingui cada vegada més i més endeutada mentre els seus drets no cessin de retallar-se o privatitzar-se. Per què la intervenció del govern centrà la seva atenció en els mercats financers i no en el rescat de l'economia en la seva globalitat? Per què les entitats bancàries, que viuen

de les transaccions, les inversions i els alts interessos del crèdit que imposen als seus clients, recorren a l'ens públic i no al capital privat per cercar finançament? Per què la societat ha de carregar els efectes d'una mala gestió del sistema financer, fruit de l'especulació, la malversació, la irresponsabilitat? El capitalisme, segons Gilles Deleuze i Félix Guattari, «constitueix a tots els homes en subjecte, però uns, els capitalistes, són subjectes d'enunciació, mentre que els altres, els proletaris, són subjectes d'enunciat». Els projectes de Núria Güell proven de capgirar aquesta situació i generar espais d'enunciació des de la col·lectivitat i per a la col·lectivitat que ofereixin resistència crítica a les lògiques imposades pel discurs hegemònic. L'artista analitza les eines que permeten exercir el poder, de la mà de professionals de l'economia i el dret, i s'acull als angles morts que detecta en la legalitat existent per dissenyar complexos plans de desobediència que permetin invertir les relacions de poder i posin en evidència el sistema imperant, el denunciïn i el subverteixin.

En aquesta línia, assaja desplaçaments de la legalitat i de la moralitat que li permeten, per exemple, elaborar un manual d'instruccions per expropiar les entitats bancàries o encarregar un pla de robatori d'un banc que serà custodiat en una caixa de seguretat del mateix banc i, finalment, subhastat. A «Mesures de desajust», i amb motiu de la coincidència de la mostra amb la campanya per a l'exercici de la renda 2014, reactiva el projecte *Oficina de Rescate Invertido*, una contracampanya d'informació que promou la difusió i l'aplicació de mecanismes d'aplicació individual per a la recuperació del deute públic i la desobediència fiscal, així com les seves possibles reinversions en pro de la comunitat. El projecte es concep com un espai d'agenciament, manllivant el concepte a Deleuze i Guattari, que, lluny de cercar possibilitats de negociació amb l'estructura de la llei, potencia accions d'enunciació heterogènies que la interfereixin. Es materialitza com una oficina d'atenció al públic on una activista que ha rebut formació per part d'especialistes en la

matèria ofereix assessorament personalitzat i gratuït al voltant d'iniciatives que aposten pel moviment cooperativista per a l'habitatge social i les finances ètiques i que permeten practicar la impunitat legal amb l'objectiu de recuperar inversions que han resultat deficitàries en productes bancaris, com ara la contractació d'hipoteques i preferents, o, més radicalment, declarar-se insubmis als impostos de redistribució de la renda amb què es financen els projectes estatals i redirigir-los a donar suport a propostes que reverteixen en benefici de la comunitat.

Juntament amb l'artista cubà Levi Orta realitza la sèrie de projectes *Arte Político Degenerado*. El títol al·ludeix a l'exposició «Art degenerat», que es portà a terme a Munic l'any 1937. En el marc de l'Alemanya nazi la mostra fou dissenyada per incendiar l'opinió pública en contra de l'art d'avantguarda, que era exhibit al costat de les elevades xifres que els anteriors governants havien pagat per adquirir-lo i amb què es considerava que havien malbaratat fons públics. Precisament amb la finalitat d'aprofundir en les vicissituds d'aquesta relació entre el sistema de l'art i la seva relació amb els mercats, i, més concretament, d'assenyalar les vinculacions entre el diner públic i el privat i qüestionar-se sobre les possibilitats de retorn social d'aquest capital, Núria Güell i Levi Orta proposen *APD_Las deudas del mecenas*. Emulen el sistema de finançament d'una convocatòria artística o cultural i impliquen les institucions que el coprodueixen —Arts Santa Mònica, a Barcelona, i FLACC Workplace for visual arts, a Genk— en la recerca d'inversions d'empreses privades que tinguin com a política invertir una part dels seus beneficis en projectes culturals. En el seu primer estadi, el projecte es basa en el fet de documentar el contacte establert amb les empreses a les quals els centres sol·liciten patrocini i la resposta, positiva o negativa, rebuda. Tan bon punt s'aconsegueixi reunir els recursos econòmics necessaris, es convocarà el Primer Premi d'Economia Creativa Autosostenible, que estarà destinat a col·lectius amb objectius socials que confiïn en la creativitat com una via possible per assolir l'autonomia financera. Una nova

estratègia de recaptació i redistribució de capital privat en benefici d'un projecte comunitari, comptant, en aquest cas, amb la complicitat de les dues institucions artístiques que acullen la proposta.

Els artistes exploren altres possibilitats d'insubmissió fiscal en el seu projecte *Arte Político Degenerado* i *APD_Protocolo ético*. En el marc del primer, i assessorats per l'escola de professionals que ha gestionat els darrers casos de corrupció a Catalunya, utilitzen la partida de producció del projecte artístic, que prové de fons públics, per crear l'empresa privada Güell & Orta Contemporary Art S.A. en un paradís fiscal amb l'objectiu de possibilitar l'anomenada «fiscalitat benigna» o, més comunament, l'evasió d'impostos arreu del món. Amb *Protocolo ético*, cedeixen la gestió de l'empresa a un col·lectiu d'artistes anticapitalistes perquè puguin operar de manera autònoma i al marge de les dinàmiques i els sistemes de control del sistema capitalista. Amb motiu de la donació, proposen una plataforma de discussió, amb la participació d'economistes, teòrics polítics, filòsofs i activistes, en la qual es posa en dubte l'ètica del procediment emprat i on, en un exercici d'honestat, es fan visibles les contradiccions intrínseques del projecte i de la majoria de les propostes d'aquesta línia de treball plantejada pels artistes, en el sentit que emeten una contundent crítica al capitalisme alhora que possibiliten precisament l'aprofitament dels recursos que aquest sistema ha generat per canalitzar-los a favor del *procomú*, l'autogestió i el decreixement. • CÈLIA DEL DIEGO

La realitat s'ha convertit en una ficció totalment material. En l'època global que comença simbòlicament l'11 de setembre del 2001, les dues tradicions de pensament, l'idealisme i el materialisme, coincideixen. El gran teatre de la vida i la societat de l'espectacle semblen superposar-se. En la mesura que el capitalisme es fa món, la realitat es dessubstancialitza.

Amb aquesta realitat ficcionalitzada, el capital ha construït el seu somni d'un espai-temps global on es pot realitzar per fi la seva utopia de «produir diner a partir de diner». La lògica del mercat s'ha estès a tota la vida i més enllà del mateix àmbit mercantil, buidant el món de món. La dictadura del mercat sobre la societat es presenta, doncs, com una mena de comunisme del capital, perquè tot el que és col·lectiu i comú s'ha de posar a la disposició d'aquesta lògica especulativa. Dins de la utopia del capital nosaltres vivim el joc de la vida. Intentem amb totes les nostres forces no ser exclosos i procurem rendibilitzar al màxim tot el que som i fem.

Ara bé, la reproducció inexorable del capital fictici, és a dir, aquest desbocament que els economistes, amb la boca petita, anomenen financiarització de l'economia, no és un camí planer, sinó que és una

fugida endavant que s'emporta tot el que troba. Per un costat, la crisi i els esclats de les diferents bombolles són incendis «controlats» d'un capital fictici en excés; per l'altre, les vides mobilitzades, que som tots, són triturades lentament i després llençades quan no serveixen. No és estrany que cada 40 segons hi hagi un suïcidi al món. La utopia del capital construeix un camp de batalla i la ficcionalització del món confon la guerra i la pau, el dins i el fora, l'amic i l'enemic. Aquesta manca de diferenciació no esborra cap codi; ben al contrari, el que fa és generalitzar el procés de codificació.

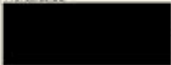
Enfront d'aquesta metafísica del signe, l'art que vol subvertir la realitat pot emprar dues estratègies que són complementàries. O bé posar-se dins per transgredir les mateixes regles (per exemple, el codi del diner) i revelar-ne el funcionament portant-les fins al seu propi límit. O bé posar-se fora i intervenir sobre el mateix codi, però en aquest cas per interrompre'l i fer-lo esclatar. El problema és que la ficcionalització i els seus efectes van més enllà del funcionament d'un codi. Tant de bo tinguéssim enfront nostre només la violència simbòlica de significants i codis! La violència real és present en el mateix mecanisme que fa possible la dessubstancialització: el capital és més (que) capital. És poder. I tenir el poder vol dir, en última instància, poder matar. L'art és una ficció, segurament l'única mentida que no menteix, i perquè ho és, pot actuar sobre un món ficcional. Però, com sap la química, allò que és semblant només dissol allò que li és semblant. Per això la pregunta de com posar fi a la violència material sobre les vides i els cossos que exerceix el poder queda sense respondre. • SANTIAGO LÓPEZ PETIT, FILÒSOF

“Ells manen avui perquè tu obeeixes.”

Albert Camus, (1913-1960)

OFICINA^{DE}
RESCATE
INVERTIDO

Sociedades sin Frontieres SL 	Constituir una sociedad en Panamá Con administradores nominativos y una cuenta bancaria	Proforma CIF Teléfono: 1 (800) 1000 1000 - Email: info@proforma.es
--	---	--

Constituir una Sociedad en Panamá

- Reservar el nombre de la sociedad 840
- Transmisión de la constitución de la sociedad
- Redacción de poderes para que un abogado en Panamá pueda actuar de parte de los clientes
- Envío del certificado de Constitución
- Redacción de la escritura de la constitución
- Imprimir los certificados de acciones
- Acta de la Resolución de la Junta Directiva para nombrar los primeros administradores
- Tasa de constitución para pagar el Estado
- Traducción autorizada de documentos a inglés
- Cartera con todos los certificados

Servicio de administración de la sociedad incluye: 260

- Sede social y agente registrado para el año en Panamá
- conformidad con normas sobre domiciliación en Panamá
- acciones para asegurar que la sociedad quede en conformidad con la ley

Licencia anual del Estado 255

Certificado de existencia y cumplimiento de la ley con apostilla 280

3 directores y signatarios nominativos (250€ * 3) 750

Servicio de apertura de cuenta bancaria en Panamá 800

Mensajería 150

Total	3.365.00 €
IIVA 18%	605.70 €

Total a abonar 3.970.70 €

Datos bancarios en España:

IBAN Swift

Banco Cuentas
--

Arte Político Degenerado
 un projecte de Núria Güell
 i Levi Orta

Factura proforma de la constitución
 de l'empresa a Panamá.

—Sí, perquè, a més de les exposicions als museus i dels premis, també hi ha la venda d'obra. En Levi també pot vendre obra, bé, ven obra als Estats Units, o jo puc vendre obra aquí o a diferents llocs. Això, de fet, és una altra entrada de diners, tot i que també depèn... Hi ha anys que... Bé, augmenta cada vegada més, ¿no? Malgrat que no és regular, pots vendre més o menys. I com que circulàvem per molts països diferents, anàvem viatjant, i col·litant, ja que no ens semblava tan estrany, si facturàvem des de Panamà o des de qualsevol altre país, perquè els museus estan acostumats a facturar a artistes i a col·lectius de moltes bandes. I de vegades treballes amb un col·lectiu; encara que hi hagi una artista espanyola i un artista cubà, hi pot haver artistes d'altres llocs en el mateix col·lectiu, i tots facturen amb el mateix nom del col·lectiu, ¿no?

—Ah! Això sí. Llavors això és millor.

—És clar. És que ho enfoquem així. És que tampoc no t'ho hem explicat gaire bé.

—És clar. Llavors és millor, és clar! Si hi ha diferents artistes que treballen i tots facturen per la mateixa companyia, això, això és més... això és més creïble. Perquè aleshores tenim que el que fa la companyia és subcontractar els diversos artistes, una obra, que la companyia, per la seva banda, comercialitza.

—Correcte.

—Llavors això és una altra història.

—Sí, sí.

—És que depèn... Per això jo deia que necessitava saber-ne una mica el volum, saber una mica com funciona. Sobre la base d'això, la cosa pot ser més o menys creïble o més o menys lògica: jo vengo la meua obra, però també, de passada, col·loco l'obra d'una sèrie d'amics, per dir-ho així. I bé, llavors allà... ¿I com ho faig? Doncs amb uns pactes que faig amb ells, diguem que jo facturo per la meua companyia i ja els pago a ells el que sigui que em facturin a mi de la manera que a mi em sembli més escalent. Bé, això és una opció que també és possible.

—Sí.

—Ep, ben entès, ben entès, no fos cas que això fos una causa de concentració de diners no declarats. En el sentit que... perquè també és molt comú, entre artistes és bastant comú (són artistes, al capdavant) el tema de la tributació i tot allò; n'hi ha algun que sí, però la majoria, per dir-ho d'alguna manera, no és que no vulguin pagar, és que senzillament és com un món que els és alià. És un món alià, és una altra cosa, és una altra realitat paral·lela... És que... i aleshores, és clar... «No, no, amb mi deixa't estar de ximpleries, a mi m'ho dones en efectiu i ja està, i tots tranquils». I llavors resulta que tu tens una estructura allà, amb la qual vas cobrant oficialment, i treus diners en efectiu i els dones a no se sap qui, perquè, és clar, no hi ha papers, i en un moment determinat et trobes amb un problema. O sigui que això també cal sospesar-ho.

Fragment de la conversa enregistrada de forma oculta amb assessors d'Esade per crear una empresa amb l'objectiu d'evadir impostos.

els dónes a no se sap qui, perquè, és clar, no hi ha papers, i en un moment determinat et trobes amb un problema. O sigui que això també cal sospesar-ho.

—Sí, no, no, això no pot ser. I allò del compte que t'he dit a Panamà, podria ser en un altre lloc que tu ens recomanessis, perquè potser ell és a Cuba i jo aquí, i sempre viatgem...

—No, no, sí, sí, un pot tenir una empresa a Panamà, que té una fiscalitat benigna, i tenir el compte corrent obert des de Mèxic, fins i tot Suïssa, passant per, jo què sé, l'Aràbia Saudita, a veure si m'entens.

—Sí.

—Per exemple, a Mèxic; l'any passat també hi vam estar treballant i hi vam residir tres mesos.

—Jo, llavors, sí que és veritat que sóc partidari, de totes maneres, que si tenen una companyia a Panamà, el compte bancari sigui d'un banc o nord-americà o europeu. És la meua opinió. Perquè si és mexicà, centreamericà o, diguem-ne, del nord de l'Amèrica del Sud, diguem que és sospitós de coses no gaire legals...

—D'acord, d'acord.

—El tràfic... és una mica complicat. Aleshores, posats a tenir-lo en aquesta banda, jo escolliria un banc dels Estats Units, o un banc anglès, o un banc francès, o un banc alemany, o el Deutsche Bank, o un banc d'aquest tipus internacional, un banc d'aquests que són grans, que no presentin cap mena de dubte.

—D'acord.

—Això sí que ho faria així. Llavors obriria un compte en un banc d'aquests i aleshores, a partir d'aquí, facturaria. En aquest banc, òbviament, quan obri el compte, li demanaran, sempre li demanaran qui és el darrer propietari, o l'últim responsable de la societat, però això no és cap problema, perquè som nosaltres, som accionistes...

—Sí.

—Aquí no hi ha cap problema.

—Una altra cosa ja està, perquè la resta, no, no... A part d'això, facturen des de Panamà i ja està. Si tenen més gent, doncs millor, perquè seria com una central de venda d'art, per dir-ho d'alguna manera.

—Sí, sí, aquesta seria la idea.

—Això és més fàcil. Això és més fàcil.

—Perfecte.

—Almenys és més creïble. És un moviment més lògic, si més no.

Certificats d'accions de Núria Güell i Levi Orta en Güell & Orta Contemporary Art, S.A

Asunto: licencias

Fecha: Wod, 10 Sep 2014 18:14:30

De: [REDACTED]

Para: nuriaguell <nuriaguell@[REDACTED]>

Hola Miria!

Genial, estamos a tope con [REDACTED] ya verás cuando te ponga más al día, [REDACTED]

Puedes ayudar con la estrategia de comunicación y lanzamiento

Dime qué día puedes venir [REDACTED]

[REDACTED]

lo de las licencias era sólo una imagen, en todo caso es para hablar del proyecto y ver cómo colaborar con ellos que tienen muchos recursos económicos e informáticos.

abrazo y hasta pronto!

Asunto: empresa

Fecha: Mon, 29 Sep 2014 13:31:30

De: [REDACTED]

Para: nuriaguell <nuriaguell@[REDACTED]>

Hola Miria!

¿ya has regresado?

Te comento que los [REDACTED] y además de acordar hacer un proyecto juntos para que se puedan [REDACTED]

[REDACTED] y hemos pensado que esto se podría hacer desde la empresa de panamá.

Te cuento:

[REDACTED]

[REDACTED]

la idea de usar la empresa de panamá, [REDACTED]

¿Te parece que busquemos a alguien?

abrazo!

Asunto: empresa

Fecha: Mon, 29 Sep 2014 19:40:30

De: nuriaguell <nuriaguell@[REDACTED]>

Para: [REDACTED]

[REDACTED] buenas !! es increíble [REDACTED]

[REDACTED]

¿En qué consistirán las tareas de gestión del proyecto?

Perfecto lo de Panamá. Mañana los escribiré por el tema de la cuenta, etc. Para empezarlo a activar.

Seguiremos !!

abrazosoooo

núria

Asunto: sobre la donación del Reina Sofía

Fecha: Thu, 02 Oct 2014 17:54:31

De: [REDACTED]

**Arte Político Degenerado.
Protocolo ético un projecte
de Núria Güell i Levi Orta**

Fragments de la conversa per correu electrònic amb els activistes receptors de l'empresa.

Para: maria guell <maria.guell@...>

¡ Buenos!

¡ Aquí estamos con el tema de la cuenta.

Sobre lo del Reino, te cuento ya que nos han recordado presupuesto y al final todos los puentes son españoles. ¡Dábes cuanto pedis al Asespe para participar en el debate! 10.000 €? Y los de su equipo lo mismo, ¿sí? También necesitan financiación.

Ah! Aquí te paso el texto del debate que hacemos en el Reino deña, que ya no lo pasó pero ahora va con los puentes actualizados.

Bueno, ya me dices qué cosas de lo otro? Mil gracias
Un abrazo y seguimos
M

ANTE POLÍTICO INHIBENDADO. PROTOCOLO ETICO

27 noviembre 2014 19:00h

Edificio Nuevo, Auditorio 200

La financiarización es el modo operante del hipercapitalismo postfordista y la desde el dispositivo de autoinsignificancia del sujeto neoliberal a través de la internalización de la culpa. Los Estados, agenciando el estado de emergencia actual y respondiendo a los intereses de los lobbies financieros, aplican la economía del shock para desmantelar lo público y privatizar lo común. Estos ya no aseguran la regulación social a través del mercado ni reducen la propiedad pública sino que subordinan sus decisiones a los caprichos de organismos supranacionales que responden a los intereses del gran capital financiero. Ante el proceso de desorganización social al que estamos sometidos, la autoorganización y la autoexposición a nivel micro y local para constituir lo común, incluyendo la autonomía financiera, parece ser una vía posible.

La acción

Después de crear una sociedad anónima en un período fiscal, los artistas María Guell y Levi Orta suman la gestión de una de las cuentas bancarias de su empresa a un grupo de actividades que están desarrollando un proyecto de sociedad autónoma al escape de los dineros capitalistas.

La gestión de estas cuentas permite que los usuarios evadan las regulaciones impuestas por los estados, el BCE y el FMI, desafiando el monopolio del sistema financiero y facilitando así una libre operatividad para el desarrollo de una economía autónoma.

El debate

Teniendo en cuenta esta acción como núcleo central, esta jornada de debate en la que cuenta con la participación de pensadores y especialistas que han desarrollado su trabajo desde diferentes ramos del saber y de la acción política. Esperando generar conclusiones útil desde el debate abierto, la conversación se presenta como la justificación para repensar, desde los campos de la filosofía, la ética, la política y el arte, la contradicción implícita en replicar estrategias capitalistas que al fin de construir unas dinámicas sociales anti-capitalistas. Los ponentes han sido seleccionados pensando en su conexión práctica o teórica con el panorama que plantea esta contradicción.

PARTICIPANTES:

María Guell y Levi Orta: I llores (presentación y contribución al debate)

Montserrat Calvo

Catedrática de Filosofía en la Universidad Complutense de Madrid. Militante social y anarquista.

Isidro López

Escritor y escritor. Trabaja en el Observatorio de Sostenibilidad de España y es miembro del Observatorio Metropolitano de Madrid y el colectivo Ladinos.

Santiago López Betit

Químico y filósofo. Profesor de Filosofía en la Universidad de Barcelona. Forma parte de iniciativas como la Espai en Blanc o Círculo Grieta.

Rubén Martínez

Investigador y docente. Miembro de Fundación de los Comunes y Observatorio Metropolitano de Barcelona, desde el

VENTAJAS DE
LA CONSTITUCIÓN
DE SOCIEDADES
EN UN PARAÍSO
FISCAL:

NO HAY
IMPUESTOS
SOBRE LOS
BENEFICIOS Y
DIVIDENDOS

NO HAY
IMPUESTOS
PARA LAS
SOCIEDADES
NI PARA LAS
PERSONAS
FÍSICAS

NO HAY
CAPITAL
MÍNIMO

NO HAY IVA
EN LAS
TRANSACCIONES
EFECTUADAS

NO HAY PAGOS
DE SEGURIDAD
SOCIAL EN EL PAÍS
DE CONSTITUCIÓN

NO HAY
RESTRICCIONES
PARA EL FLUJO
DE CAPITALES

NO
OBLI
CON
AUDIT
PRESE
DE C
AN

Fragment del pòster de difusió
del debat.

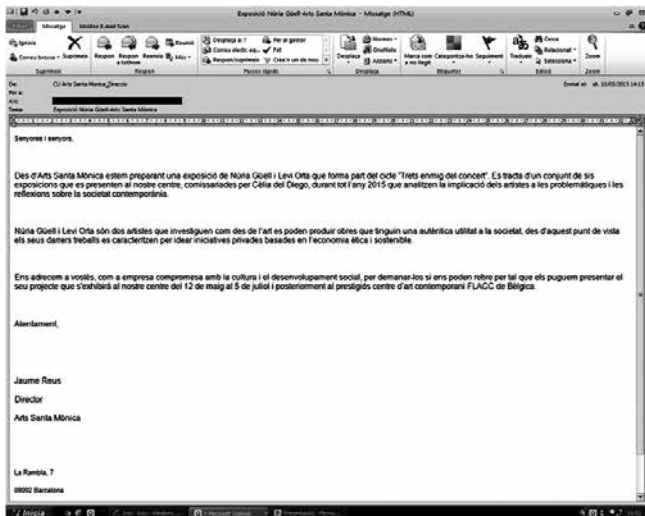
Bases del Primer Premi d'Economia Creativa Autosostenible

Bases del Primer Premi d'Economia
Creativa Autosostenible.

Els artistes Núria Güell i Levi Orta, amb la voluntat de difondre els valors de la creació artística i estendre'ls a la utilitat social, convoquen el primer Premi d'Economia Creativa Autosostenible d'àmbit europeu, amb una dotació de 10.000 euros destinats a l'execució del projecte guanyador.

- 1.- Poden presentar-se a la convocatòria tots els col·lectius interessats en la matèria.
- 2.- Es consideren projectes d'economia creativa autosostenible totes les iniciatives, no necessàriament ideades per artistes, que utilitzin la creativitat artística en funció de l'economia amb aplicacions socials.
- 3.- Cada participant pot presentar un dossier del seu projecte, que ha d'incloure una descripció del projecte que vol executar (amb una extensió màxima de 2 pàgines), un resum del projecte, un pressupost desglossat dels costos i una presentació amb la trajectòria del col·lectiu o de la iniciativa. Tota aquesta informació ha d'enviar-se per correu electrònic en format PDF a xxxxxxxx@xxxx.com.
- 4.- El període d'admissió de les propostes és del xx de xxxx al xx de xxxx de xxxx.
- 5.- El jurat farà una preselecció de 5 projectes que optaran finalment al premi. La dita preselecció es comunicarà per correu electrònic o telèfon, així com a la web dels dos centres d'art que donen suport al premi. El jurat podrà sol·licitar informació extra a aquests 5 finalistes amb l'objectiu de comprendre millor els projectes per a la selecció del guanyador.
- 6.- El guanyador es donarà a conèixer el/xx de/xx de xxxx de xxxx.
- 7.- El projecte guanyador també rebrà suport creatiu i teòric per part dels artistes com a especialistes en l'àmbit de l'art social i d'un economista especialitzat en decreixement que actuaran com a tutors durant l'execució de la iniciativa premiada.
- 8.- El jurat està integrat per Luuk Nouwen (comissari de FLACC), Jaume Reus (director d'Arts Santa Mònica), Núria Güell i Levi Orta (els artistes iniciadors d'aquesta convocatòria) i un economista de prestigi..
- 9.- La decisió del jurat és inapel·lable.
- 10.- Un cop conclòs el projecte es realitzarà una presentació pública en la qual es mostrarà tot el procés.
- 11.- El Premi d'Economia Creativa Autosostenible tindrà drets de reproducció i exhibició del projecte guanyador i els seus resultats en el marc del projecte artístic de Núria Güell i Levi Orta, així com en relació amb la convocatòria i els centres que la promouen.
- 12.- La participació en aquesta convocatòria implica l'acceptació de les bases.

Per a més informació, podeu contactar amb els artistes a l'adreça de correu electrònic xxxxxxxx@xxxx.com.

**Arte Político Degenerado.
 Las deudas del mecenas
 un proyecto de Núria Güell
 i Levi Orta**

Correu electrònic que Arts Santa Mònica ha enviat a diferents empreses per buscar fons per al premi.

13 de Maig al 30 de Juny

OFICINA DE RESCAT INVERTIT

Assessorem gratuïtament els ciutadans que vulguin recuperar els diners defraudats pels bancs o per l'Estat. Si ets un afectat per la hipoteca, les preferents o la clàusula sòl o ets un ciutadà que vols destinar els teus impostos cap al bé comú, decidint en què contribuir, t'informarem sobre diverses estratègies legals que tens a la teva disposició.

Horaris

Dimarts: 12-14h
Dimecres: 12-14h, 17:30-19:30h
Dijous: 12-14h, 17:30-19:30h
Divendres: 12-14h
Dissabtes: 17-19h

Arts Santa Mònica,
La Rambla 7,
Barcelona

**NO DELEGUIS,
LA RECUPERACIÓ ECONÒMICA
COMENÇA PER NOSALTRES!**

Podreu sol·licitar més informació o reservar cita a: oficinarescateinvertido@riseup.net

Oficina de Rescate Invertido
un projecte de Núria Güell

Pòster de difusió de l'oficina.

“L'acte de desobediència, com a acte de llibertat, és el començament de la raó.”

Erich Fromm (1900-1980)

OFICINA^{DE}
RESCATE
INVERTIDO

Núria Güell. Vidreres, 1985. El treball de la Núria Güell analitza l'ètica practicada per les institucions que ens governen i detecta els abusos de poder comesos a través de la legalitat establerta i la moralitat hegemònica. Les seves obres es caracteritzen pel fet de funcionar a dos nivells: a nivell reflexiu dins de les institucions artístiques alhora que esdevenen recursos que poden ser usats per la societat civil. Usa els privilegis del món de l'art per realitzar les seves propostes amb l'objectiu que reverteixin en el bé comú. La complicitat amb diferents aliats i el treball amb diferents col·lectius socials són els recursos en els quals basa les seves operacions artístiques, que, diluint-se en els límits de la seva pròpia vida, es desenvolupen com a tàctiques disruptives en contextos específics per subvertir les relacions de poder instaurades i generar espais d'autonomia.

Graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (Espanya), continua els seus estudis a la Càtedra d'Art de Conducta a l'Havana (Cuba) sota la direcció de Tania Bruguera. El seu treball s'ha exhibit a la Biennal de l'Havana, de Pontevedra, de Ljubljana, de Liverpool, d'Atenes, de Göteborg, i en la Triennal de Tallinn i de Sorocaba, així com a museus de Barcelona, l'Haia, Madrid, s'Hertogenbosch, París, Nova York, Chicago, Miami, Formigine, Londres, Estocolm, Istanbul, Leipzig, Bucarest, Zagreb, Cali, Lima, Berlín, Graz i Viena; també col·labora amb diversos centres socials autogestionats.

En els darrers anys ha col·laborat en diverses ocasions amb l'artista cubà Levi Orta (l'Havana, 1984). (*nuriaguell.net*)

microRavals. Tant els programes i els projectes de mediació com les accions dels departaments educatius comparteixen l'objectiu de desenvolupar processos de treball i activitats que ajudin a construir vincles entre la ciutadania i les institucions artístiques des de les quals treballen. **microRavals***, per exemple, es defineix com un projecte de mediació en relació amb entitats, centres educatius i veïns del barri.

En els darrers anys, algunes institucions artístiques han reforçat les seves activitats i/o programes de mediació amb l'objectiu d'articular amb més eficàcia aquest vincle i de construir alhora un retorn social més clar i perceptible. No es posa en dubte la capacitat de les pràctiques artístiques per articular un pensament crític o la seva habilitat per visibilitzar conflictes i qüestionar els totalitarismes de la cultura hegemònica, però sí que s'apunta que una part important de la societat ja no considera com a propi aquest univers creatiu, deixant-lo sense agenciament en l'àgora on es construeix l'esfera cultural de la col·lectivitat, però tolerant uns privilegis que converteixen les institucions artístiques i el sistema de les arts en una mena de zones franques: un lloc amb les seves pròpies regles, codis lingüístics i habitants. Pensar des de la mediació és treballar des de la implicació per generar articulacions dialògiques que connectin críticament

el «fora», la societat, el territori, i el «dins», les institucions, la pràctica artística. Les accions educatives o els programes de mediació tenen l'objectiu estratègic d'augmentar, als ulls de la societat, el reconeixement i el valor social de les institucions artístiques. Són unes implicacions i unes complicitats que faciliten els processos transformadors.

En relació amb aquesta exposició i en diàleg amb alguns aspectes del treball de la Núria Güell, **microRavals** planteja el projecte de mediació com una invitació a fer que persones que treballen en entitats socials, educatives, socioculturals i juvenils al barri del Raval expliquin com entenen la cultura, quina relació tenen amb la producció d'imaginari i pensament crític, però també si treballen en xarxa i amb qui, o bé com defineixen la funció i el retorn social que generen i de quina manera els comuniquen. És un acte de reconeixement i de posada en valor «invers» al que s'acostuma a fer com a pràctica de mediació cultural. És construir un espai d'enunciació d'allò que la institució artística deixa fora del seu camp, a fi de donar visibilitat a altres formes de gestionar la producció de cultura, imaginari, relats i subjectivitats.

Podem construir, des del projecte de mediació, aquest lloc d'enunciació on reconeguem altres maneres de treballar amb la cultura? Podem crear espais de diàleg entre el dins i el fora d'aquesta zona franca que anomenem món de l'art? • CRISTIAN AÑO (SINAPSIS)

* **microRavals** és el projecte de mediació del cicle *Trets enmig del concert* que té per objectiu generar implicacions significatives entre els treballs dels artistes, l'Arts Santa Mònica i les relacions de proximitat que aquest equipament pot establir amb el context on s'ubica, el barri del Raval.

El projecte té com a punt de partida el desenvolupament de processos de treball culturals i artístics, i es porta a terme conjuntament amb altres entitats, institucions, col·lectivitats o comunitats arrelades al barri del Raval. Impulsa o se suma a processos de treball col·lectius que ja estan en funcionament,

cadascun dels quals es posa en diàleg amb una exposició del cicle i planteja una relació entre la realitat quotidiana dels participants, el treball exposat dels diferents artistes i la idea d'*implicació* i *construcció del bé comú*.

microRavals proposa dos nivells de reflexió al voltant de la noció d'*implicació* i la seva representació. En un primer nivell, des de la producció de cultura i l'àmbit de la política cultural es planteja la qüestió sobre com es porta a la pràctica l'encaix entre una lògica cultural de gran equipament i les micropolítiques amb les quals el projecte interacciona. Micropolítiques que són, en general, pràctiques culturals i artístiques liderades per agents i projectes de dimensions i recursos limitats. En aquest sentit, el projecte de mediació és un assaig sobre les formes possibles d'implicació que es poden generar entre un cicle i un equipament artístics i altres projectes actius al barri, amb l'objectiu de desenvolupar un treball en comú des d'una perspectiva de sostenibilitat i ecologia cultural; a mig camí entre la voluntat d'esdevenir un recurs i la possibilitat d'actuar com un possible catalitzador per a la reflexió i l'acció situada, inscrita en cada col·laboració específica.

D'altra banda, **microRavals** fa d'altaveu de la riquesa de la producció cultural del Raval i proposa un diàleg entre el projecte artístic exposat i els processos de treball a què es dona visibilitat. Una relació en què el poder de representació dels projectes artístics es confronta amb processos de treball de forta implicació amb el territori.

Trets enmig del concert

De la distància correcta a la proximitat

Daniela Ortiz

20.01-22.02.2015

Núria Güell

12.05-05.07.2015

Cristina Lucas

22.09- 8.11.2015

Democràcia

03.03-19.04.2015

Frederic Perers

14.07-13.09.2015

María Ruido

17.11.2015 -10.01.2016

Implic/Accions

El programa d'accions obertes a tothom mostra oportunitats de relació amb la reflexió que alimenta la pràctica artística de Núria Güell.

Dissabte 16 de maig, d'11 a 14h. Jornada sobre Desobediència Civil i Objeció Fiscal, amb la participació de Derecho a Rebelión, Servei d'Informació de l'Objeció Fiscal, Procés Constituent, Catalunya Diu Prou, Tanquem els CIEs, Assemblea Social del Poblenou, Nova-Innovació Social i amb el suport del Grup Impulsor del Parlament Ciutadà. Sala d'actes d'Arts Santa Mònica.

Dissabte 23 de maig, 13h. Aproximació a l'exposició a càrrec de l'economista **Miren Etxezarreta**. En un format de visita guiada l'economista proposa altres maneres d'interpretació del treball de Núria Güell i Levi Orta. Espai expositiu d'Arts Santa Mònica.

Dijous 18 de juny, 19 h. Conversa entre **Martí Peran**, crític i comissari d'exposicions, i **Núria Güell**. La conversa tindrà lloc a l'Editorial Veu-sambveu (c. de Picalquers, 2 - cantonada c. del Roser: Barcelona).

Entrada lliure a totes les activitats. Aforament limitat.

Editorial Veusambveu. Editorial de recent creació dedicada a promoure publicacions que defensin el valor del respecte, la voluntat de canvi social i el pensament crític. Compta amb dues línies de treball: l'assaig i la creació literària. (*veusambveu.net*)

Miren Etxezarreta. Doctora en Ecomomia i economista crítica. Ha sigut professora d'Economia a la Universitat de Sussex (Brighton, Regne Unit, 1968-1970); catedràtica contactada a la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Bilbao (1970-1972) i catedràtica de la Universitat Autònoma de Barcelona (1974-2006), on, des del 2007, és catedràtica emèrita d'Economia Aplicada. Els àmbits de la seva investigació se centren en l'economia agrària, la política econòmica i el desenvolupament econòmic; les publicacions i els articles que ha publicat sobre aquests àmbits són nombrosos. Actualment participa activament en diversos moviments socials i, en particular, en el Seminari d'Economia Crítica TAIFA. (*mirenetxezarreta.es*)

Martí Peran. Professor de Teoria de l'Art a la Universitat de Barcelona i crític i comissari d'exposicions. Entre els projectes més recents que ha dut a terme, ha presentat «Stand by. Listos para actuar» (Laboratorio Alameda, Ciutat de Mèxic, 2003); «Corner» (Cajamadrid, Barcelona, 2004-2005); «Mira cómo se mueven. 4 ideas sobre movilidad» (Fundación Telefónica, Madrid, 2005); «Glaskultur. ¿Qué pasó con la transparencia?» (Koldo Mitxelena, Donosti, 2006); «Post-it city. Occasional Cities» (CCCB, Barcelona, 2008; MAC Santiago de Chile, Centro Cultural Sao Paulo, 2009), «Futurs Abandonats. Demà ja era la qüestió» (Fabra i Coats Centre d'Art Contemporani, Barcelona, 2014-2015). A l'Arts Santa Mònica ha presentat «After Architecture» (2009) i col·labora en el projecte Trans/Locacions (2014-2015). (*martiperan.net*)

Trets enmig del concert. De la distància correcta a la proximitat és un cicle d'exposicions, a cura de Cèlia del Diego.

microRavals és un projecte de mediació en relació amb entitats, centres educatius i veïns del barri, a càrrec de Cristian Añó (Sinapsis).

Implic/Accions és un cicle d'activitats, a càrrec de Jordi Ribas.

Textos, Cristian Añó, Cèlia del Diego, Santiago López Petit i Jordi Ribas.

Disseny gràfic, Bildi Grafiks S.L.

Disseny de l'espai, Xavier Torrent.

Amb la col·laboració de,

Levi Orta

Editorial Veusambveu

FLACC Workplace for Visual Artists

Fundació Tot Raval

Centre Cívic Drassanes

Associació per a Joves Teb

Derecho a Rebelión

Servei d'Informació de l'Objecció Fiscal

Procés Constituent

Catalunya Diu Prou

Tanquem els CIEs

Assemblea Social del Poblenou

Nova-Innovació Social

Grup Impulsor del Parlament Ciutadà

Agraïments,

Xavier Clavero, Josep Güell, Luuk Nouwen, Elvi Serra, Rosa Serra, Sofia, ADN Galeria, Cooperativa Integral Catalana, La Ravala, Ernest Morera i a totes les persones que han participat a la proposta de microRavals.

Arts Santa Mònica

Direcció, Jaume Reus. **Sotsdirecció**, Manuel Guerrero. **Coordinació general**, Fina Duran i Marta Garcia. **Administració**, Cristina Güell. **Relacions externes**, Alicia Gonzalez i Jordi Miras. **Edicions**, Cinta Massip. **Comunicació i premsa**, Neus Purti i Cristina Suau. **Coordinació audiovisuals**, Lorena Louit. **Àrea tècnica**, Xavier Roca i Eulàlia Garcia. **Secretaria**, Pep Xaus, Maria Jesús Couso i Mònica Garcia.

Certificado de Acciones No. 1

GÜELL & ORTA CONTE

Con domicilio en la Re

Sociedad anónima constituida de acuerdo con las ley
Pública Número 14,654 del 5 de Junio de 2014, d
inscrita en el Registro Público, Sección de Mic
Documento Redi 2615519, del

CAPITALSOCIAL

El Capital Social de la sociedad es de **DIEZ MIL DOL**
Estados Unidos de América, dividido en **CIEN (**
nominal de **CIEN DOLARE**

Certificado

Conste que --- NURIA GUELL SERRA ---
dueño de ----- CINCUENTA -----
de esta sociedad, con un valor nominal de **CIEN DOLARES (US\$100**
derecho a un (1) voto.

Este Certificado de acciones se expide y lo acepta el tenedor, sujeto a
de la Sociedad.

Expedido en la ciudad de Panamá, República de Panamá, a los ---
de JUNIO del -2014 -

Presidente

Arte Político Degenerado
un projecte de Núria Güell
i Levi Orta
Certificat d'accions de Núria Güell
en Güell & Orta Contemporary Art, S.A.

Arts Santa Mònica
Centre de la creativitat

La Rambla 7
08002 Barcelona
www.artssantamonica.cat

Entrada lliure
De dimarts a dissabtes d'11 h a 21 h
Diumenges i festius d'11 h a 17 h
Dilluns tancat

Patrocina

